

Huda bo letos radi košnje. Moških koscev ne bo dobili, radi tega ne bo druge pomoči, negodila se naše vrle mladenke in žene že od spomladu naprej pridno vadi o rabiti koso. Potem jim kosnja ne bo slaba od rok in bodo ponosno za ele na travniku tisto znano: „Kosa je rjava...“ Da si prihranimo mnogo krme za zimo, uporabimo odsej naprej razne neškodlive zelene odpadke s polja, vinogradov in gozdov. Posebno se iz lača rezati sedaj spomladu mlado drobno vejčje z dreves in živih plotov. To vejčje se zreže in primeša k slami ter sem in je prav izborno krmilo posebno za krave mlekarice. Raši pomikanja delavskih moči bo sicer težavno spraviti vsako leto saveljavo, a z dobro voljo bo šlo vse.

Veliko delo za blagor domovine bomo vršili, ako se bomo ravnali po teh nasvetih.

Slovenski vojaki se zahvaljujejo za pridige.

Črnovojnik Martin Tržan, doma z Dobja pri Planini, nam piše dne 15. aprila z italijanske fronte:

Ob koncu posnega časa se vam moram zahvaliti za toliko lepih vojnih pridig, katere ste tiskali in nam pošiljali na naše bojne poljane, kakor tudi z zaledje.

Posebno se pa prav prisrčno zahvaljujem pred. gg. dušnim pastirjem za toliko požrtvovalnost, za toliko dobroto in za toliko tolažbo, katero ste nam pošiljali. Znaniti bi že tu ali tam kateri omahoval ali obupoval, ali prišla je sobota ali nedelja in z njo naš dobri prijatelj „Slov. Gospodar“, kateri nam je prinesel pridigo polno tolažbe in upanja. Oh kako je vsaki veren vojak željno srkal ta sveži, poživljajoči dah v se! Kako so marsikaterega te prelepe, poduka in tolažbe polne besede zopet na novo poživile in pokrepčale za nadaljno življenje v teh razburjenih časih! Kje pa naj dobi vojak tolažbe, ako ne v božji besedi, katera ga svari, uči, tolaži in spodbuja in ga tako vodi vedno po poti resnice. Sedaj ravno ve krsčanski vojak pridigo prav ceniti, katere znabiti prej ni prav cenil. Sedaj šele, ko se je le malokdaj more udeležiti. Da Bog, da bi rajno sedajno vsako zrnce božje besede, katere ste sejali v naša srca po „Slov. Gospodarju“, padlo res na rodovitna tla naših src in tako obradilo stoterni sad za večno življenje. Vsem č. gg. dušnim pastirjem, kateri so se potrudili za nas, pa kličem: Bog plati!

Pa s tem še ni končano. Rad, prav rad bi še nekaj prosil, ali skoraj si ne upam, kajti utegnil bi se uresničiti pregovor: „Če ponudiš bližnjemu prst, že te grabi za celo roko.“ Ali pogum in korajža velja! Torej ven z željo! V postnem času smo se pač preveč navadili te duhovne hrane, namreč pridig v „Slov. Gospodarju.“ Kako se jih naj sedaj kar naenkrat odvadimo? To bi bilo pač pretežavno. Prav lepo in ponižno prosim v imenu vseh, kateri so mojega mišljenja, objavljate v listu še tudi za naprej tolažbe polne besede. Oh, kako srečne se bomo počutili, ako bomo tudi še nadalje ob nedeljah preskrbljeni z božjo besedo in sv. evangelijem!

Zato kličem zopet v imenu vseh svojih tovarišev že naprej č. gg. sotrudnikom: Bog povrni Vaš trud z najlepšim plačilom v sv. nebesih! Vsem bralcem našega „Slovenskega Gospodarja“ veselo alelujo!

kel z veseljem in s hvaležnostjo: Ali ni bilo potrebno, da sem to trpel in tako šel v svojo slavo! Zato pa povabi kljub trpljenju Jezusa k sebi, rekoč: Gospod, ostani z menoj, ker se mračim in se je dan že nagnil! Gospod bo ostal pri tebi, in ti boš z njim obhajal veselo Veliko noč, trnje trpljenja se ti bo spremenilo v cvetje veselja, kakor evlavškima učencema, tako da boš lahko rekel s sv. Pavlom: „Poln sem tolažbe, preobilno veselja imam pri vsej naši nadlogi“ (II. Kor. 7, 4). O milosti polna, blagoslovljena taka Velika noč!

Preljubti vojaki! Tako torej tudi letos obhajajte veselo Veliko noč! Niti pogled v negotovo bodočnost naj ne greni vašega veselja! Vedno smo v božjih rokah, ali živimo ali umrjemo. V dvorni kapeli našega najvišjega vojnega poveljnika, presvitlega cesarja, je zdaj pred božjim gromom pomenljiv napis: „Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?“ Smrt ni premagala Kristusa, smrt mu ni škodovala, ampak Kristus je šel skozi smrt v svojo slavo. Ako bi prevladnost božja komu odločila konec življenja, ne boj se! Premagal boš s Kristusom tudi smrt. Ni glavno, kako dolgo kdo živi, ampak to je odločilno, kako kdo živi. Živi tako, da boš lahko rekel ob svojem zadnjem vzdihljeju, kakor sv. Pavel: „Dobro sem se vojnikoval, tek dokončal, vero ohranil; zato mi je prihranjena krona pravice, ki mi jo bo dal Gospod, pravičen sodnik“ (II. Tim. 4, 7, 8)! Skrb za tvoje drage domače prepusti Njemu, ki skrbi za pčice pod nebom in za lilije na polju! V jeseni leta 1903 je umrl v 30. letu svojega življenja po kratki mučni boleznii grof Alfonz Paar v Leonišču v Ljubljani. Pri njegovi bolniški postelji je bila njegova pred kratkim mu poročila:

Italijansko bojišče.

Ob celi italijanski fronti neprestano manjši boji. Kjer postanejo lahki preveč predrzni, tam je dobe pošeno po prstih. Kmalu nastopi 12. mesec italijanske vojske.

Italijanski zrakoplovec napadil Trst.

V ponedeljek, dne 17. aprila, sta priplula nad Trst dva sovražna letalca in sta z bombami ubila 2 civilni osebi, 5 pa je bilo ranjenih. Naši zrakoploveci so pregnali sovražne do Gradeža in so tam z bombe zadeli italijanski torpedni čoln.

Boji pri Doberdolu in pri Gorici.

Od 15. aprila se vrše na Doberdolu in sicer pri Selcah zopet boji za prednje postojanke. Italijanski napadi so bili vsakokrat odbiti. Pri Zagori blizu Gorice so naši dne 18. aprila odbili italijanski napad. Sovražnik je imel občutne izgube.

Mrzli Vrh.

V četrtek, dne 13. aprila, so se naše čete na Mrzli Vrh polastile prednje italijanske postojanke. Odbili smo tudi vse sovražne protinapade. Pri Boven je naše topništvo zelo uspešno obstreljevalo italijanske postojanke. Dne 17. aprila pa so Italijani z vso srčnostjo obstreljevali tolimnsko območje.

Boji v južnih Tirolah.

Lahi na celi tirolski fronti srdito napadajo. Torišča glavnih bojev so: obmejna gora Col di Lana (izhodno od Bolcana), Suganska dolina (izhodno od Tridenta) in Ponale-cesta (zahodno od Gardskega jezera). Dne 17. marca so Italijani po srditih in neprestanih napadih razstrelili zahodni del gore Col di Lana in so udri v popolnoma razrušeno postojanko. V Suganski dolini so naši dne 17. aprila prepodili Italijane iz prednjih jarkov. Pri tem je bilo ujetih 11 italijanskih častnikov in 600 mož. Uplenili smo tudi 4 strojne puške. Naši se lahu s tem krepko zastavili pot v gorju del Suganske doline in proti Tridentu. Dne 13. in 14. aprila so se vršili vroči boji za naše obrambne postojanke ob Ponale-cesti. Vsled silnega sovražnega ognja so naši prepustili Lahom jarke, ki so že tudi pred dnevi bili v njih posesti. Blizu švicarske meje se vršijo v gorovju Adamello manj važni boji.

Rusko bojišče.

Rusi vznemirjajo naše in nemške čete z napadi na posamezne frontine točke, sedaj tu sedaj tam. A brezuspešno. Sicer nobenih posebnih dogodkov. — Duma (državni zbor) je zaključena.

Rusija nezadovoljna z Anglijo.

Na pariškem posvetovanju četverporazumovih zastopnikov je prišlo, kakor poroča „Pesti Hirlap“, med Asquithom in ruskim zastopnikom Silinskim do mučnih prizorov. Asquith je povdarjal, da se mora odločiti usoda Evrope v Evropi sami in da morajo zato ruske armade izdatneje nastopati v Evropi. Nato

na žena, princezinja Windisch-Graetz. Teško je bilo bolniku se ločiti od sveta v najlepši dobi, v najlepših nadah. Vendar je prenašal udano v voljo božjo grozne bolečine ter molil s Kristusom: „Moj oče, ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; vendar pa ne, kakor jaz hočem, temveč kakor ti!“ S takimi vzdihljeji je izdihnil mirno in udano svojo dušo ob globoki ginjenosti zdravnikov in bolnikov, ki so bili v njegovi bližini. Mlada vdova je bila seveda zelo potrta vsled te velike izgube, vendar pa je rekla na Dunaju svojim domačim: „Ne imela bi poguma, da bi si ga (Alfonza) želela nazaj v življenje, ker tako lepo umre človek samo enkrat.“ — Junak, če padeš ti na polju časti in slave, bodo tvoji dragi sicer žalovali. A to bo jim najlepša tolažba, če bodo prepričani, da si tako lepo umrl, da bi ne imeli poguma te želeti v življenje nazaj. V tem slučaju bi ti obhajal še veselje, večno Veliko noč, kjer „bo Bog obrisal vse solze od oči in smrti ne bo več, tudi ne bo več žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker poprejšnje je minilo“ (Skr. Raz. 21, 4). — Vsi pa, ki se po izpolnjeni nalogi vrnete v ljubo domačijo, pa boste obhajali Veliko noč doma še veliko lepše, kakor prejšnja leta. Ko so se vrnili Judje iz Babilonije, so si začeli takoj zopet zidati svetišče, da so mogli obhajati slovesno svoje praznike. In s kakim veseljem so jih zdaj obhajali! Ko jim je duhovnik Ezdra pri slovesnem shodu prebiral sv. pismo od jutra do poldneva, so se jokali ginjenosti. Tako bo tudi vaše velikonočno veselje doma še veliko večje in popolnejše. Ne bo vam treba več prebirati samo velikonočne propovedi, ampak iz ust svojih domačih duhovnikov boste slišali s solzami veselja in ginjenosti besede božje veselo oznanilo: alleluja!

Dr. M. Slavčič.

je izjavil Silinski v imenu ruske vlade, Rusija ne more trpeti, da bi se ji določal način vojevanja v Londonu in pri zeleni mizi. Angleška in Francoska bi bili morali spoznati že davno, da se zmage ne izvojujejo z diplomatičnimi spisi, temveč s krvjo in z železom. Sploh odklanja vsak vojaški nasvet od one strani, ki doslej ni prinesla dokaza, da vojaško nadkriljuje druge. Rusija se ne more bojevati le pred domačimi durmi, kakor Angleška. Ona se bori, kjer se ji zdi koristno in kjer more priboriti si kaj.

Asquith je odvrnil, Angleška je žrtvovala že ogromno za Rusijo. Uvedla bo celo splošno vojno dolžnost. A Silinski ga je zavrnil, Angleška se bori za svoje napake, Rusija za pravice. Angleška bi se bila lahko ognila splošni vojni dolžnosti, ako ne bi bila nasledovala tako nesrečne politike na izhodu. Srbski pogin je angleška napaka, ker njena diplomacija ni vedela zabraniti pristopa Bolgarske k osrednjim državam. Tudi nesrečna solunska pustolovščina gre Angleški na rovaš. Razprava, katere sta se udeležili Srbija in Francoska v prilog Rusiji, Italija in Belgija pa na angleški strani, je bila tako burna, da so jo morali prekiniti.

Francosko bojišče.

Nemci so dosegli na izhodni strani Meze dne 17. aprila zopet znaten uspeh, a do odločilne bitke še ni prišlo in še menda tudi ne bo tako kmalu. Omenjenega dne so namreč zasedle saške čete dve postojanki ob zahodni strani vasi Douaumont in so pri tem ujele čez 1700 Francozov. Vsega skupaj so ujeli Nemci v dosezanih bojih za Verdun 711 častnikov in 38.155 mož.

Turška bojišča.

Rusi so baje svoje prodiranje v Kavkazu ustavili. V Mezopotamiji so Turki dne 15. aprila pri obkroženju angleški trdnjavi Kut-el-Amara zopet naklestili Angleže. V noči od 14. na 15. aprila so sovražni letalci metali bombe na Carigrad in Odrin, a so napravili le malo škode.

Laški zunanji minister govoril.

Dne 16. aprila je govoril laški zunanji minister Sonnino svoj večkrat naznanjeni govor. Govoril je mnogo, a povedal malo. Nekdanje samozavesti ni bilo več v njegovih besedah. Kje so časi, ko so laški ministri in govorniki med hrupnim pritrdjevanjem govorili, da si gredo po Gorico, Trst, Ljubljano in da se odtod naredijo kratek sprehod na Dunaj? Kje so časi, ko so sanjali o laškem Jadranskem morju in o laških zastavah, ki plapolajo po Istri in Dalmaciji? Dne 16. aprila je Sonnino ponižno naznačil kot laški vojni cilj: Mi se hočemo z vsemi svojimi močmi bojevati za skupno stvar in obenem zavarovati največje in najnujnejše koristi naroda. Signor Sonnino, kaj ste v dobi splošnega draženja postali poeni?

Srbi na macedonskem bojišču.

Od vsega početka je bilo jasno, da bo srbsko vojaštvo, ako se na Krfu odpočije in nanovo oboroži, šlo na bojišče, ki je Srbiji najbližje, torej v Valono ali Solun. Vse drugače se glaseče vesti so bile samo čenče nepoučenih ljudi. Sedaj prihaja vest, da je srbsko vojaštvo na Krfu pripravljeno, da odide na bojišče in sicer na macedonsko bojišče, kjer bi tvorilo novo levo krilo solunske angleško-francoske armade. Grčija pa še noče dovoliti, da bi srbsko vojaštvo smelo stopiti na njena tla. Toda Grčija se je sedaj še vedno morala udati. Posledica za Bolgare bo, da tudi oni podaljšajo macedonsko fronto.

Rumunski preobrat.

Ni še dolgo, ko smo se bali, da bo Rumunija dovolila ruskim četam prehod po svoji zemlji, da napadejo našega bolgarskega zaveznika. Tedaj je bilo razmerje zelo napeto, kajti mi ne bi čakali ruskega prehoda, ampak v zvezi z Nemci in Bolgari bi takoj vpadli v Rumunijo, da jo kaznujemo. Rumunija si je premislila in Rusom odpovedala. Sedaj pa so bili Rusi hudi in so ustavili ves uvoz v Rumunijo. V stiski se je Rumunija obrnila do Nemčije in do nas. Mi smo bili pripravljene, ako tudi Rumunija izvaža k nam svoje izdelke in ako pripusti med nami in med Bolgarijo ter Turčijo prost blagovni promet. Rumunija je privolila in selenila z nami, Nemčijo in Bolgarijo nove gospodarske pogodbe. S tem se nam je Rumunija tudi politično zelo približala.

Angleži niso za mir.

V zadnji številki nismo mogli več objaviti zanimivega govora angleškega ministrskega predsednika

Asquitha, v katerem je odgovarjal na govor nemškega državnega kancelarja Bethmann-Hollwega. Asquith je navedel doslovno besede nemškega državnega kancelarja, da bi dokazal, da je bil namen kancelarjevih besed ta, da bi naj četverstranski pričetek z mirovnimi pogajanjimi, odločitev bi pa naj bila v — kancelarjevih rokah. Asquith je nato nadaljeval: Z drugimi besedami povedano, se zahteva od nas, da bi moral mi zavzeti stališče premaganih napram zmagonosnemu nasprotniku, toda mi nismo premagani. Mi tudi ne bomo premagani. Zavezniki so se zavezali s slovesno pogodbo, da ne iščejo nobenega posebnega miru in ga tudi ne sprejmejo. Pogoji, pod katerimi smo pripravljene skleniti mir, so izvršitev namenov, za katere smo prišli za orožje. Te smotre sem povedal že meseca novembra 1914. Rekel sem takrat med drugim, da ne maramo vtakniti meča prej v nožnico, dokler ne bo popolnoma in končno veljavno strito in uničeno vojaško gospodstvo Prusije.

Glede usode Belgije, Srbije in Črnogore je dejal Asquith, da zavezniki niso samo varuhi držav, ki so sklenile pogodbo, ampak tudi neodvisnih držav in prostega razvoja slabših dežel (glej Grško, Portugalsko, Nizozemsko!). Ni pač kaj bolj smešnega, kakor če si državni kancelar Bethmann-Hollweg prisvaja pravico, da mora Nemčija pred vsemi državami vstrajati pri tem, da se mora raznim narodom dati priložnost za prosti razvoj v okvirju matere jezika in narodne posebnosti. Asquith je nato nadaljeval: Moj odgovor državnemu kancelarju Bethmann-Hollwegu je zelo enostaven: Zavezniki si žele in vstrajajo pri tem, da se stara Belgija zopet upostavi.

Amerika in Nemčija.

Spor med Ameriko in Nemčijo zaradi bojevanja podmorskih čolnov še vedno ni končan. Glasom uradnega poročila bo predsednik Severnoameriških zveznih držav poslal Nemčiji novo spomenico, v kateri bo zahteval novih jamstev za varnost ameriških potnikov. Spomenica bo našela 65 slučajev, v katerih so bile nemški poveljniki podmorskih čolnov opustili potrebno previdnost. Spor obstoji, vojske pa se, vsaj sedaj, ni bati.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Janez Beuc.** Iz Studenice pri Poljčanah: Pred par tedni smo prejeli žalostno novico z južnega bojišča, da je 19letni mladenič Janez Beuc našel žalostno smrt pod velikim sneženim plazom. Sneg je namreč pokril barake, v katerih je bilo večje število vojakov. Bil je vzgleden in priden mladenič, priljubljen vsakemu, ki ga je poznal. Odkar je bil poklican pod orožje, je vedno rad pogosto pisal svojim starišem in jih tolažil ter se priporočal v molitev. Slalke Ti naj bodo večne sanje! Na svidenje tam nad zvezdami!

— **Franc Bortič in Andrej Požar.** Kapela pri Brežicah: Povsod se bodo poznale rane, ki jih tako neusmileno seka vojska. Med temi izgubami bodo tudi naša katolško-narodna društva bridko pogrešala vrle, v boju padle člane. Tako sta padla od naše župnije dva vzorna mladeniča, uda in bivša odbornika katoliškega slovenskega izobraževalnega društva: Franc Bortič iz Kapel na severni fronti in sedaj v marcu Andrej Požar iz Podvin, prvi 22, drugi 20 let star, prvi sin-edinec, oba pa sinova, o katerih trdijo neutežljivo žalostni stariši, da jih nista nikdar žalila. Andrej Požar je kot gorski topničar prehodil vso Srbijo, Črnogoro in Albanijo, a sedaj mu je kruta bolezen utrgala nit življenja. Pokopan je v Lješju v Albaniji. Ubogim starišem naj usmiljeni Samaritan Bog ohladi pekoče rane njih žalostnega sra.

— **Franc Slokan.** Radomerščak pri Ljutomeru: Naša občina je že zopet izgubila krepkega in delavnega mladeniča, namreč Fr. Slokana, poddesetnik pri črnovojniškem bataljonu št. 52. Vojskoval se je v začetku vojne najprej v Galiciji in ko nam je napovedal verolomec vojno, pa proti Lahju. A tu je dobil nevarne rane, vsled katerih je izdihnil v bolnišnici v Gorjanskem pri Sežani dne 11. februarja svojo junaško dušo. Pokopan je torej v slovenski goriški zemlji. Počivaj mirno in raduj se v nebeškem rajju, ker premeš plačila za svoja junaštva. Starišem, ki so izgubili z njim edinca, naj tolaži zvest, da je umrl Franček za dom in za cesarja. Naj v miru počiva!

— **Anton Zabukovšek.** Iz Dramelj pri Celju se nam piše: Naš pridni organist Anton Zabukovšek je dne 13. avgusta 1915 žrtvoval svoje življenje za cesarja in domovino, zvest ji do smrti. Lotila se ga je huda bolezen in v par dneh je preminul. Njegovi tovariši so poročali, da leži na pokopališču neznanega imena. Bodi mu tuja zemlja lahka! Padli je bil vse svoje življenje vesel, z vsakemu prijazen; služboval je na sosednji fari Ponikva, kjer se ga še vsi farani spominjajo kot „pridnega Tončka.“ Na željo starišev se je preselil domov v Dramlje in doma prevzel službo organista. Izvežbal je domači pevski zbor fantov in deklet. „Ne sina ne hčere po Tebi ne bo, dovolj je spomina, Te pesmi pojo!“

Raznoterosti.

* **Sveti obred umivanja nog** so prevz. gospod knezoškof dones na Velik. četrtek izvršili pri dvanajstih starčkih, katerih imena so: Matija Kaschau (87 let star), Matija Eiletz 83, Martin Hietzl 82, Stef. Merkun 81, Ignac Hutter 81, Leopold Hönigmann 81, Janez Kramberger 80, Matija Gorjane 80, Jan. Zechner 78, Feliks Graber 78, Janez Kolar 77, Jak. Mahajnc 78. Skupna starost teh „ostolov“ znaša 966 let. — V mariborski stolnici se Lodo od četrta naprej vršili cerkveni obredi po sledečem redu: na Veliki četrtek po oldne ob 5. uri začneta postna pridiga (dr. Medved), nato križev pot in litanije Kristusovega trpljenja v kapeli sv. groba; na Veliko soboto ob 8. uri zjutraj blagoslovljenje ognja in krstne vode, nato sv. maša. Vstajenje se vrši ob 6. uri zvečer z običajno procesijo in zahvalno pesmijo. Na Velikonočno nedeljo ob 6. uri zjutraj tiha sv. maša, nato blagoslovljenje kruha, ob 7. uri sv. maša z blagoslovom, ob 10. uri vhod prevz. g. knezoškofa, nato pridiga, po isti pontifikalna sv. maša s podelitvijo apostolskega blagoslova. Popoldne ob 4 uri pridiga in slovesne večernice.

* **Pogreb č. g. Ivana Markešek** se je vršil 13. aprila na tezensko pokopališče. Vodil ga je preč. g. kanonik in stolni župnik Fr. Moravec, kateri mu je v stolni cerkvi, kamor se je zanesla rakev, govoril slovo. Na zadnji poti je spremljalo ranjkega nad 30 duhovnih sobratov, gojenci mariborskih srednjih šol, zastopniki društev, pri katerih je pokojnik sodeloval, in velika množica drugega občinstva. Katoliško delavsko društvo se je udeležilo pogreba s svojo zastavo. Svetila blagomu mladinojube večna luč!

* **Duhovniška vest.** C. g. Josip Lončarič, kaplan v Kapeli pri Radencih, je imenovan za provizorja pri Sv. Jederti nad Laškim. — Za kaplana v Kapeli pride č. g. Friderik Strnad, kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni.

* **Cesar odlikoval slovensko mater.** Iz Smarja pri Jelšah se nam poroča: Tukajšnja vdova Marija, Markuš ima sedem sinov in pa zeta, ki je stotnik, pri vojakih. V petek, dne 7. aprila, je doletela to priletno mater izvanredna sreča in veselje. Dobila je od presvitlega cesarja krasno podobo Matere božje z Jezusom v naročju. Na podobi je cesarska krona z inicijaljami presvitlega cesarja Franca Jožefa. Podoba je srebrna pa pozlačena in je vredna 100 K. Zraven tega še je prejela v denarju 500 K. Po kratkem, jedrnatem nagovoru vli. g. dekan Ivana Bolanec je blagorodni g. baron Müller, c. kr. okrajni glavar v Celju, v priužnosti večih gospodov v občinski pisarni izročil ta imeniten dar blagi ženi, ki je bila od veselja do solz ginjena.

* **Odlikovanja.** Cesar je podelil srebrni križec s krono na traku hrabrostne svetinje Valentinu Deleja, računskemu podčastniku I. razreda pri pešpolku št. 87, doma iz trga Rečica. — Dne 30. marca je bil na laškem bojišču odlikovan član mariborskega „Orla“, praporščak Andrej Klemenčič iz Stare-Novevsi pri Ljutomeru, z veliko srebrno svetinjo. Pridobil je isto vsled junaških činov, katere je izvedel s hrabrimi Dalmatinci, katerim je v zadnjem času dodeljen. Cela organizacija mu k odlikovanju naj-srečneše častila!

* **Podpišite četrto vojno posojilo?** Domovina nas vabi, da podpišemo četrto vojno posojilo. Podpišuje se od 17. aprila do 15. maja. Kdor ne rabi denarja, ampak le obresti, naj si kupi državnoposojilo, ki se bo na polagi izžrebanj povračevalo v letih 1922 do 1956. Kdor pa ima veliko denarja, naj si kupi zelo ugodne zaladnice, ki se bodo vrstile že leta 1923. Zakladnice se lahko kupujejo začenši s 1000 K, državno posojilo pa s 100 K. Sicer pa opozarjamo na današnji inserat, kjer so objavljena natančna določila.

* **Izredno odlikovanje ogrskih Slovencev.** — Prekmurske „Novine“ poročajo: „Ko so Rusi mesca januarja pri Toporovcu v Bukovini pričeli napadati naše čete, je posebno mnogo trpel naš zalavski 20. domobranski pešpolk. Dva dni in dve noči so bili naši ne-rešani v strašnem ognju. Čez dva dni nato pa so naši prodirajoče Ruse v osmih vrstah odbili in pobili. Samo pred eno našo stotnijo je ležalo 600 mrtvih Rusov. Za to junaštvo je cela stotinja do zadnjega moža bila odlikovana začenši od srebrne svetinje I. razreda do zlote.“ — Živel junaški ogrski Slovenci! Slovenci povsod junaki.

* **Kaj delajo ogrski Slovenci.** „Novine“ poročajo: V Kůstancih je na brani ponesrečil dveletni deček Viljem Fernlin. Plezal je po brani, ki je bila na steni naslonjena, a se je prevrgla in ga ubila pod težo. — V Sombotelju se je v bolnišnici obesil ruski ujetnik. Ni znano, kaj ga je gnalo v nesrečo.

* **Kako se ogrski Slovenci poslavljajo pri odhodu na bojišče.** V prekmurskih „Novinah“ pišejo ogrski slovenski vojaki sledeče slovo: „Mi odhajamo na bojišče; Mariji se damo v obrambo i milo mislimo na naš ljubli slovenski kraj, gde smo odpravim zaglednoli sunce. Bog zna sam, kje mo jo zadjekrat vidili. O ti domovina draga, keliko si nas že po vseh krajeh razposlala! Razposlala si nas v smrtne nevarnosti v sterih smo postali hrabri junaki, pripravljeni vmreti zate. O ti ljuba domovina ino narod naš slovenski, moli vsigdar za nas Jezusa i prosi Mari-

jo, naj nam pomagata v vsakšoj nevarnosti. Zdej pa z Bogom, lepi naš slovenski kraj, z Bogom vsi naši duhovniki, z Bogom starišje i bratja, z Bogom žene, z Bogom rodbina i vsi poznauci, to vas prosimo vse vkuper, molte za nas, ka nas Bog pripela nazaj domo. Če pa nej domo, te pa gor v sveto nebo.“

* **Kako se je „Slovenski Gospodar“ prljubil našim vojakom.** Trdnjavski predtopničar Jurij Kukačič, doma iz Teharij pri Celju, nam piše dne 7. aprila iz Boke Kotorske: „Slovenski Gospodar“ je zdaj moj največji prijatelj. V mirnem času sploh nisem maral za noben list, a sedaj, ko nas „Gospodar“ tako pridno in zvesto obiskuje, mu hočem ostati vedno zvest. Celih 18 mesecev mi že nosi novice iz ljube slovenske domovine v skalnate kotorske bribe. Tukaj sva samo dva Slovence iz Staerske. „Slovenski Gospodar“ in „Straža“ sta nama največje veselje in edina zabava. Veselo Aleluju vsem zavednim Slovence in Slovenkam! J. K.

* **Pozdrav z Lovčena.** Četovodja Roman Bende, ki je bil radi hrabrosti odlikovan s tremi svetinjami, je bil poklican v Črnogoro v tamošnje deželnoupravno službo. Z Lovčena nam je poslal dopisnico s sledečimi vrstami: Z romantičnih brd pravličnega Lovčena vsem prijateljem in znancem v domo in najlepše pozdrave! Iz Cetinja pridem v neko okrožno poveljstvo, odkoder Vam pišem več. Tu je jako ugodno vreme.

* **Iz Bovške doline.** Srečne in vesele velikonočne praznike želi oddelek strojnih pušk vsem prijateljem in znancem, starišem, bratom in sestram, vsem beguncem iz Bovca in okolice, kateri se nes bodo še gotovo s ominjali. Bili smo nekaj dni pred vojno tukaj in videli, kako žalostno so zapuščali svoja domovja. Janez Jernejčič, četovodja; Franc Kirar, desetnik; Ivan Melik, poddesetnik; Franc Beg, J. Mandele, Karol Marolt in častniški sluga Franc Dajčman.

* **Velikonočne pozdrave** pošiljajo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, kakor tudi vsem cenjenim bralcem „Slovenskega Gospodarja“: Fr. Zorec, Jos. Vrabl, Lud. Kocijper, M. Pokrivač, Roman Sagaj in Jakob Kores od c. kr. težke ruske topniške baterije št. 1.

* **Pozdrav od težkih topničarjev.** Mnogo srčnih pozdravov za Velikonoče od slovenskih topničarjev 30.5 cm možnarske baterije na južnem bojišču. Mi možje in fantje se borimo za cesarja in domovino in obljublamo, da verolomni Italijan ne bo nikoli tlačil Avstrije. Jurij Holz, Sv. Jurij ob Ščavnici; Matjaž Metličar, Sv. Kungota pri Ptuj; Peter Kolenc, Velike Lašče; Ivan Drole iz Kamnika; P. Podovnik iz Radolca; Franc Mlekuš iz Koritnice; Jožef Toplak iz Podvinec pri Ptuj; Ivan Pačnik iz Mislinje pri Slovenjgradu; Martin Svent iz Dobrine pri Celju; Ivan Zagovec iz Rajhenburga; Jožef Vrabič iz Trsta in Alojz Baumkirchner iz Planine.

* **Ptujski slovenski pionirji pozdravljajo.** K Veliki noči pošiljamo slovenski pionirji iskrene pozdrave in voščimo vesele velikonočne praznike vam očet, matere, žene in dekleta in želimo, da bi se tudi vi s ominjali na nas podpisane: stabni narednik Alojz Berlič, doma iz Gerečje vasi pri Ptuj; četovodja Josip Zelenko, doma iz Podvinec niže Ptuj; poddesetnik Konrad Pukl, doma iz Gornjih Hoč pri Mariboru; poddesetnik Florijan Turnšek, doma od Sv. Vida niže Ptuj; pionirji: brata Eric in Franc Zupanič, doma iz Gerečje vasi pri Ptuj, Jakob Weiss iz Trniča na Dravskem polju, Jurij Predan, doma na Pohorju pri Mariboru, Eric Selinšek, doma iz Zatočič na Dravskem polju, Franc Jurič, doma iz Gornjih Pletarij na Dravskem polju in Leopold Doler, doma iz Velenja.

* **Slovenski topničarji iz Pole.** Vesele velikonočne praznike želimo vsi slovenski topničarji od sinje Adrije svojim domačim. Jernej Smonkar, častniški natakar, doma iz Doliča pri Sv. Florijanu; Vinko Kramer, desetnik iz Petrovč pri Celju; Ant. Kaluža, iz Dola pri Hrastniku; Alojz Verzelak iz Kavč pri Velenju; Alojz Cestnik, iz Ločic na Vranskem; Anton Blatnik iz Haselberga pri Rajhenburgu; Karol Novak.

* **Slovenski mladeniči se bojiše samo Boga.** Vojaki od 47. pešpolka pošiljajo vsem zavednim Slovence in Slovenkam velikonočne pozdrave in pravijo: Mi slovenskojaterski vojaki se bojimo samo Boga, a sovražnika nobenega. Poddesetnik Anton Kucovec od Sv. Ane v Slov. gor., Anton Kodrič iz Makol in Jožef Uhl iz Maribora.

* **Pozvedovanje za vojnimi ujetniki.** Posredovalni urad za vojne ujetnike na Dunaju nam sporoča, da se lahko odslej glede naših vojnih ujetnikov v Rusiji obrača vsakdo na deželni pomožni urad Rudečega križa, ki je v stalni zvezi z glavno posredovalnico na Dunaju. Na Staerskem se torej naj obračajo sorodniki vojnih ujetnikov, kateri ne vedo za bivališče ujetnikovo, na „deželni pomožni urad Rudečega križa pri c. kr. namestniji v Gradcu.“ Navesti se seveda mora natančen naslov ujetnika in vsi drugi potrebni podatki. Najbolje je, ako se za odgovor priloži dopisnica z izpolnjenim naslovom. Dopisovanje z ruskim Rudečim križem v Petrogradu je strogo prepovedano.

* **Skrb za invalide.** Na Dunaju se je ustanovila družba, ki ima nalogo, da da'e brezplačno nasvete in pomoč invalidom. Ako invalid ne more priti do svojih pravic, n. pr. do polne preskrbovalnine, ki